

TYÖVÄENRYHMÄ VALTAKUNNANDUUMASSA

Valtakunnanduumassa on 15 henkeä käsittävä työväenryhmä. Kuinka nämä edustajat ovat Duumaan joutuneet? Työväenjärjestöt eivät ole asettaneet heitä ehdokkaikseen. Puolue ei ole valtuuttanut heitä edustamaan sen etuja Duumassa. Yksikään VSDTP:n paikallisjärjestö ei ole tehnyt päätöstä (vaikka ne olisivat voineet tehdä) jäsenensä läpiviemisestä Valtakunnanduumaan.

Työläisedustajat eivät ole joutuneet Duumaan puoluetietä. Melkein kaikki heidät, tai jopa aivan kaikkikin, valittiin sopimalla kadettien kanssa suoranaisesti tahi välillisesti, kaikessa hiljaisuudessa tahi julkisesti. Monet joutuivat Duumaan niin, ettei saa selvää, tulivatko he valituiksi kadetteina vaiko sosialidemokraatteina. Se on tosiasia ja poliittiselta merkitykseltään äärettömän tärkeä tosiasia. Olisi sekä sallimatonta että hyödytöntä vaieta siitä, niin kuin monet sosialidemokraatit nykyään tekevät. Sallimatonta, sillä se merkitsee, että pelataan umpimähkäistä peliä valitsijain kanssa yleensä ja erityisesti työväenpuolueen kanssa. Hyödytöntä, sillä tämä tosiasia tulee kiertämättä näyttämään itsensä tapahtumien kulussa.

VSDTP:n Yhdistävä edustajakokous teki virheen, kun se ei ottanut huomioon tuota tosiasiaa tunnustaessaan toivottavaksi sosialidemokraattien parlamenttiryhmän muodostamisen. Vasemmistososialidemokraattien päätöslauselmasta,

jonka me eilen julkaisimme *, näkyy, että edustajakokoukselle oli huomautettu tuosta tosiasiasta. Mutta oikeus ja kohtuus vaatii sanomaan, että vasemman siiven tiukasta vaatimuksesta edustajakokous hyväksyi puolueen Keskuskomitean erittäin tärkeät ohjeet. Tuon päätöslauselman julkaisematta jättäminen on paha puutteellisuus siinä KK:n julkaisussa, josta olemme edustajakokouksen päätöslauselmat uudestaan painattaneet. Parlamenttiryhmää koskevassa päätöslauselmassa annetaan KK:n tehtäväksi saattaa *kaikkien* puoluejärjestöjen tietoon se, että 1) kenet nimenomaan, 2) koska nimenomaan ja 3) nimenomaan millä ehdoilla on KK tunnustanut puolueen edustajaksi Valtakunnanduudessa. Edelleen siinä annetaan KK:n tehtäväksi esittää aika-ajoittain puolueelle selostuksia parlamenttiryhmän toiminnasta ja lopuksi velvoitetaan ne työväenjärjestöt, joiden jäseniä Valtakunnanduuman sosialidemokraattiedustajat ovat, valvomaan erikoisesti näiden edustajain toimintaa.

Pantuamme merkille tämän tavattoman tärkeän päätöslauselman, siirrymme edelleen tarkastelemaan kysymystä työväenryhmästä Duumassa. Tultuaan valituksi Duumaan tämän ryhmän johtomies Mihailitshenko ilmoitti itsensä sosialidemokraatiksi. Hänen kauttaan työväenryhmä osoitti selvästi pyrkivänsä eroon kadeteista ja tulemaan oikeaksi sosialidemokraattiryhmäksi.

Sellainen pyrkimys on täydellisen myötätunnon arvoisen. Edustajakokouksessa me vastustimme virallisen parlamenttiryhmän muodostamista. Perustelumme on täsmälleen ja yksityiskohtaisesti esitetty eilen julkaistussa päätöslauselmassamme. Mutta on itsestään selvää, että meidän kieltävä katsantokantamme sen suhteen, onko paikallaan muodostaa virallista parlamenttiryhmää, ei lainkaan estä meitä tukemasta *jokaisen* työläisedustajan *jokaista* pyrkimystä *siirtyä* kadettien puolelta sosialidemokraattien puolelle.

Mutta pyrkimyksestä sen toteutunaiseen on vielä vissi välimatka. Ei riitä, että julistaudutaan sosialidemokraatiksi. Pitää harjoittaa oikeata sosialidemokraattista työväen politiikkaa. Me tietenkin ymmärrämme täydellisesti

* Ks. tätä osaa, ss. 287—288. *Toim.*

alkavien parlamenttimiesten vaikean aseman. Me tiedämme mainiosti, että pitää suhtautua anteeksiantavaisesti niiden heidän keskuudestaan olevien henkilöiden virheisiin, jotka alkavat siirtyä kadettien puolelta sosialidemokraattien puolelle. Mutta jos heidän kohtalonaan on siirtyä lopullisesti, niin se on mahdollista vain näiden virheiden avoimen ja suoran arvostelun tietä. Sekä sosialidemokraattista puoluetta että koko proletariaattia kohtaan olisi anteeksiantamaton synti, jos näitä virheitä katsottaisiin läpi sormien.

Eräs Duuman työväenryhmän tekemä virhe on tässä pantava merkille. Joitakin päiviä sen jälkeen, kun oli äänestetty vastauksesta valtaistuinpuheeseen, työväenryhmän jäsenet ilmoittivat sanomalehdissä, että he „pidättyivät äänestykseen osallistumisesta, mutta eivät kuitenkaan halunneet kieltäytymisestään tehdä mitään mielenosoitusta, ettei heitä sekotettaisi kreivi Heidenin ryhmään”¹¹⁸. Kadetit ovat puolue, joka horjuu vallankumouksen ja taantumuksen välillä. Tätä puoluetta vastaan pitää aina osoittaa ja aina osoittavat mieltään Heidenit oikealta, sosialidemokraatit vasemmalta. Työväenryhmä teki virheen, kun se kieltäytyi panemasta toimeen mielenosoitusta. Sen olisi pitänyt sanoa suoraan ja kaikkien kuullen kadettien päitten yli koko kansalle: „Te otatte väärän sävyn, herrat kadetit. Teidän adressistanne huokuu sopimushenki. Jättäkää pois diplomatianne. Sanokaa kuuluvasti, että talonpojat vaativat kaiken maan, että talonpoikien on saatava kaikki maa ilman lunastusmaksua. Sanokaa, että kansa vaatii täydellistä vapautta, että kansa ottaa itselleen kaiken vallan, taatakseen vapauden todellisuudessa eikä vain paperilla. Älkää luottako kirjoitettuihin „perustuslakeihin”, luottakaa vain taistelevan kansan voimaan! Me äänestämme teidän adressianne vastaan”.

Jos työväenryhmä olisi sanonut tämän, niin se olisi tehnyt todella sosialidemokraattista työväenpolitiikkaa vastaavan teon. Tällä teollaan se olisi ilmentänyt, paitsi työläisten etuja, myöskin koko vapaudesta taistelevan vallankumouksellisen kansan etuja. Ja audienssikiellon johdosta se olisi silloin sanonut: „Katsokaa, herrat kadetit, te saitte hyvän opetuksen. Olette saaneet ansaitsemanne rangaistuksen adressinne väärän sävyn takia. Jos te jatkatte samaan sävyyn, niin tulee päivä ja pian tuleekin

se päivä, jolloin kansa on muistava teitä yhtä „karvaan ivallisesti kuin petetty poika tuhlari-isäänsä””¹¹⁹.

Välttääksemme sitä, ettei sanojamme tulkittaisi tahallaan väärin, toistamme vielä kerran: emme me arvostele työläisryhmän menettelyä sinkauttaaksemme moitteita sen jäsenille, vaan auttaaksemme Venäjän proletariaatin ja talonpoikaiston poliittista kehitystä.

Ja tätä samaa katsantokantaa lähtökohtana pitäen meidän on osoitettava se paha virhe, jonka „Nevskaja Gazeta” on tehnyt. „Me emme voi pitää adressi-selkakausta”, kirjoittaa lehti, „aiheena Duuman työn lopettamiseksi”... „Me emme näe perusteita asettaa nyt heti kysymystä tiukasti” (№ 6). Tuo on väärä sävy. Sosialidemokraattien ei sovi tekeytyä henkilöiksi, jotka olisivat vastuussa Duumasta. Jos sosialidemokraatit olisivat enemmistönä Duumassa, niin Duuma ei olisikaan Duuma, tahi sosialidemokraatit eivät olisikaan sosialidemokraatteja. Kantakoot kadetit täyden vastuun Duumasta. Oppikoon kansa vapautumaan perustuslaillisista illuusioista heidän kustannuksellaan eikä meidän kustannuksellamme.

Tehän itse sanotte, toverit: „proletariaatti ei salli, että herroille Miljukoveille annetaan vapaa valta solmia sopimuksia vanhan valtakomennon kanssa”. Mainioita sanoja. Mutta mikä on kadettien sopimusten olemuksena? Ei tietenkään persoonallinen petturuus. Noin vulgääri katsantokanta on marxilaisuudelle kerrassaan vieras. Sopimusten olemuksena on se ja vain se, että kadetit eivät astu eivätkä haluakaan astua pois vanhan komennon vallan säilyttämisen maaperältä, tuolta komennolta tulevien mahtikäskyjen maaperältä. Kadetit, pysyen kadetteina, ovat aivan oikeassa, kun sanovat: tältä maaperältä poistuminen merkitsisi kysymyksen asettamista tiukasti, se merkitsisi aiheen antamista Duuman toiminnan lopettamiselle.

Sosialidemokraattien ei sovi päätellä siten, että kansa voisi käsittää nämä päätelmät kadettien puolusteluksi. Ei meidän pidä puolustella niitä kadettien ulkokultaisia puheita, että kaikki riippui muka Duuman „kohteliaisuudesta” ja Trepovin „epäkohteliaisuudesta” (Struve „Duuma” lehdessä). Meidän on paljastettava tuo ulkokultaisuus ja asetettava kadettien saama „ensimmäinen opetus” yhteyteen koko heidän kantansa, koko heidän

adressinsa emävalheen kanssa. Meidän ei pidä punnita maan vallankumouksellista tilannetta Duuman sisäisten asiain kannalta. Päinvastoin: Duuman sisäisiä kysymyksiä ja selkkauksia meidän on punnittava maassa vallitsevan vallankumouksellisen tilanteen kannalta.

„Volna” № 13,
toukokuun 10 pnä 1906

Julkaistaan
„Volna” lehden tekstin mukaan
